Нова бриселска фарса

Пише: Емил Влајки
субота, 04 фебруар 2017 12:49

Изгледа, да је за србијанско руководство Брисел постао нови главни град Републике Србије. Свако мало, па србијански политички врх тамо одлази да би, наводно, преговарао са косовским Албанцима. Пошто нитко паметан не вјерује да је икакав договор могућ, онда су, очито, мотиви Аце, Томе и иних, друге врсте. Мора да преговарају са бриселском администрацијом, пошто им у Србији више неће бити мјеста, о томе гдје ће становати и које ће функције имати када коначно одраде оно што је зацртано бриселским споразумима, то јест када 'Република Косова' буде призната и од Београда.

Нема разлога да Албанци преговарају

Али (горку) шалу на страну. Пропали су још једни „преговори“ са косовским Албанцима. Режимски србијански медији су „огорчени“, Тврде како су Албанци дрски, како неће да преговарају.

Међутим, они који су истински дрски су србијанске владајуће елите које су од двијехиљадите до данас продавале Космет, давали га на тацни Албанцима, љигаво тврдећи како га, уствари, бране. „Бриселски споразуми“ су само завршни дио тог хипокризијског процеса.

Зашто би, онда Албанци преговарали. Имају своје („административне“) границе, своје правосуђе, царинске службе, парламент, полицију, паравојне јединице, телефонски међународни број, признаје их скоро читав Запад. Имају, дакле, све елементе истинске државе одређене међународним правом (територијa, становништво, границе и ефективну

сувереност). А, поврх свега, Брисел се, учествујући у тој фарси од преговора, прави луд и издаје саопћења која су понижавајућа за Србију.

Што се тиче Трампове „просрпске“ политике, нови САД министар одбране сугерира Албанцима стварање властите, косовске војске! Ако се по трамповском јутру дан познаје, јао си га Србима!

Борба аргументима и истином се већ одавно показала као бесмислица

Аца и Тома се праве љути, јер тако то треба, а и избори су близу. Плус тога, они к'о фол нешто пријете Албанцима и „међународној заједници“. Истовремено тврде како желе мир и како неће прибјећи сили, наводно, „ради очувања регионалне стабилности“. Траже и од косовских Срба да буду мирни и да се боре истином (!?).

Да није трагично, било би смијешно. Кога ли то на Западу истина занима? Запад креира истину бомбама, уцјенама, демонизацијом и откидањем територија. Узгред речено, србијанска власт би требало да се упита, зашто Албанце, са својим провокативним понашањем, не занима „регионална сигурност“ ни мир?. Све то, чини се, спада у правила фарсе којом се покрива давање Космета и у чему учествују Запад, србијанске елите и власти самопрокламиране 'Косова Републике'.

Они који су истински „обрали бостан“ је јадан српски народ на Космету. Око осамдесет хиљада људи живи у највећем концентрационом логору на планети. Виде да их Београд

све више напушта. Посла има на кашичицу. Нигдје нису физички сигурни од „фантомских нападача“ и убица који стално делују, убијају, рањавају и плаше Србе, „фантома“ од којих их нитко не штити, а понајмање окупационе НАТО снаге. Ријетко је који од тих нападача приведен правди. Зато,тко год може, напушта своју родну груду на којој је главнина српских духовних и културних објеката срушена, а неки служе и као јавни WЦ-ови.

Клин се клином избија

Да србијанске власти имају имало чојства, оне би се према дрскости Албанаца једнако „дрско“ поставиле, као и свака суверена држава: „Не желите дозволити стварање Савеза српских општина. Лијепо! Од сада укидамо Бриселски споразум“! Или, на свако звецкање оружјем од стране Албанаца, на сваки напад на Србе на Космету, треба довући војску на „административне границе“, почети са војним вјежбама и брзим акцијама, а према 'Кумановском споразуму' из 1999., ударити тамо гдје се према Србима крше људска права! Уствари, на самопрокламираном државном подручју, животиње имају више права од Срба!

Јер другачије не иде. Албанци су силом дошли до онога што сада имају, и може их се једино силом спријечити да наставе у том стилу. Одлучност ове врсте би забринула и бриселске бирократе и вашингтонске јастребове који би, онда, натјерали Албанце да се престану бахато и насилнички понашати.

Али то су пусте наде о којима се не може чак ни сањати! Србија се понаша по новозавјетном обрасцу; „Тко те удари по једном образу, пружи му други“! Овакво садашње капитулантско понашање Београда је умирање на рате како српске популације на Космету тако и саме Србије која је све више слуга ММФ-а, Свјетске банке, а чини се и арапског капитала, све више неповратно, запада у дужничко ропство и све је више подложна даљњем распаду које ће сасвим сигурно озбиљно запријетити када се ова косметска трагедија заврши по бриселском сценарију.